

[Fuglsang.]

valget, bl. a. Landsorganisationen, der med sine 740 000 medlemmer så at sige er part i sagen, for så vidt som de bestemmelser, der nu kræves fjernet, var en vis godtgørelse for indgrebet i overenskomstsituationen i 1956. Arbejderne har derudover den almindelige interesse i, at deres realløn ikke alene udgør en vis pengesum, men også har en vis købekraft, så at den ikke gang på gang undergraves af bevidste prisstigninger.

Akkurat på samme måde må vel småbruget se på det og alle de andre, som gang på gang udtrykker deres bekymring for det stigende omkostningsniveau. Nu vel, Landbrugsrådet var med i henvendelsen, men det fremgår nu ikke af betænkningen, hvad de ville, men jeg er ikke sikker på, at rådet, som altid jamrer sig over de stigende produktionsomkostninger, protesterede imod, at man ville slække på monopolkontrollen.

Ministerens ændringsforslag er selvfølgelig ikke så kategoriske som det af venstre og de konservative oprindelig fremsatte lovforslag, men udtrykkene er for svage, og her giver jeg de ærede ordførere ret, som har nævnt, at det må være en utaknemlig opgave for monopoltilsynet at administrere efter sådanne vage formuleringer.

Mit parti vil hverken stemme for eller imod de 3 første af flertallet tiltrådte ændringsforslag. Vi kan selvfølgelig se, at de ikke er så vidtgående som det, venstre og de konservative kræver, men vi vil ved tredje behandling stemme imod lovforslaget. Derimod vil vi selvfølgelig stemme for ændringsforslag nr. 4, der går ud på, at lov om indseende med priser ikke skal ophæves.

Aksel Larsen: Ja, jeg kunne jo være tilfreds og burde vel være tilfreds med, at udvalgsflertallets partier, de 3 regeringspartier, har afvist venstres og de konservatives lovforslag og hverken kan gå ind for de oprindeligt foreslåede ændringer i monopolloven eller for, at lov om indseende med priser ophæves.

Jeg er glad for, at det er tilfældet, men jeg er ikke så glad for, at man så alligevel ligesom rækker en fremstrakt hånd ud til venstre og de konservative og til de interesser, disse to partier i særlig grad varetager, ved at foreslå en ændring af lov om tilsyn

med monopoler og konkurrencebegrænsninger. Jeg synes ærlig talt, at sådan som det ligger i dansk politik, og sådan som venstre og de konservative har optrådt navnlig i denne samling, burde regeringen ikke give ved dørene. Vi har tidligere oplevet noget tilsvarende. Jeg tænker her på historien om skolebespisningen, hvor der aldeles ikke var nogen grund for regeringspartierne til at slække på den hidtidige lovgivning om skolebespisning og nedskære beløbene, selv om venstre og de konservative praktisk taget foreslog skolebespisningen totalt ophævet. Nu ønsker altså venstre og de konservative en væsentlig forringelse af monopolloven og hel afskaffelse af lov om indseende med priser. Det afviser regeringspartierne, men de giver dog alligevel en slags indrømmelse.

Jeg tillader mig at sige, at jeg forstår ikke, hvorfor man gør det. Det har man efter min opfattelse ingen grund til. Nu er jeg naturligvis opmærksom på, at regeringen er sammensat af 3 partier, og disse 3 partier kan naturligvis ikke være enige om ét og alt; det skal heller ikke bebrejdes dem, om de er uenige om forskellige spørgsmål. Men så vidt jeg har forstået, lå det ved dannelsen af denne regering sådan, som det hidtil har ligget ved dannelsen af alle koalitionsregeringer her i landet, at der ikke skulle kunne gennemføres noget, som ikke samtlige regeringspartier var indforstået med. Hvis nogen af regeringspartierne, et eller to af dem, skulle ønske en mildning af loven om monopoltilsyn og det tredje regeringsparti skulle være modstander deraf, kan jeg ikke se nogen grund til, at det tredje regeringsparti bøjer sig for de to andre.

Jeg indrømmer, at det er lidt vanskeligt for mig at sætte mig tilstrækkeligt ind i alle de mange spørgsmål, der behandles i folketinget i dette forår, og jeg indrømmer i det konkrete tilfælde, at jeg naturligvis ikke fuldt ud kan bedømme den større eller mindre virkning af de ændringsforslag, man er nået frem til her fra regeringspartiernes og regeringens side. Men jeg kan da ikke se andet, end at det må være en forringelse af den i forvejen alt for ringe beskyttelse af forbrugerne, vi har herhjemme. Derfor kan jeg ikke stemme for ændringsforslagene, og jeg tillader mig at henstille til regeringspartierne, at de ikke fremtidig er parat til